

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4C/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813206621
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5813206621.6

Uznesenie

Okresný súd Námestovo vo veci žalobcu: Raiffeisenbank a.s., IČO: 49 240 901, Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, zast.: HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Žižkova 7803/9, Bratislava - mestská časť Staré mesto 811 02, IČO:36856584, proti žalovanej: O.A. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. S., toho času bytom S. XXXX, XXX XX S., Česká republika, v konaní o zaplatenie 41.814,64 CZK s prísl., takto

rozhodol:

I.Súd konanie **z a s t a v u j e** .

II. Žiadnej zo strán konania sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa žalobou zo dňa 10.09.2013, doručenou súdu dňa 16.09.2013, domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 41.814,64 CZK s prísl. a náhrady trov konania.

2.Žalovaná pohľadávka mala vzniknúť na základe zmluvy o povolenom debete na bežnom účte, na základe ktorej eBanka, a.s., so sídlom v Českej republike (právny predchodca žalobcu), poskytol žalovanej prostredníctvom bežného účtu peňažné prostriedky až do výšky povoleného debetu v sume 10.000,- CZK. Povolený limit bol navýšený dňa 25.07.2008 až do výšky v sume 25.000,- CZK. Žalobca sa v tomto konaní domáhal zaplatenia žalovanej sumy taktiež ako subjekt so sídlom v Českej republike, ktorý v dôsledku fúzie zlúčením so spoločnosťou eBanka, a.s., so sídlom Praha 1, Na Příkopě 19, IČO:00562246, ako zanikajúcej spoločnosti, prešlo imanie eBanky, a.s., vrátane práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov na Raiffeisenbank a.s., so sídlom Hvězdova 1716/2b, 140 78 Praha 4, IČO: 49 240 901, ako na nástupnícku spoločnosť.

3.V priebehu konania bolo zistené, že uznesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č.k. KSCB 25INS 17299/2014-A-6 zo dňa 30.06.2014, bolo povolené riešenie úpadku oddĺžením žalovanej v zmysle príslušných ustanovení českého zákona č.182/2006 Sb. o úpadku a spôsoboch jeho řešení (insolvenční zákon) v znení neskorších predpisov (ďalejlen „insolvenční zákon“). Uznesenie Krajského soudu v Českých Budějovicích bolo zverejnené dňa 30.06.2014 o 13.29 v „insolvenčním rejstříku“. Uznesením zo dňa 13.10.2014, č.j.KSCB 25 INS 17299/2014-B-10, schválil súd oddĺženie dlžníce plnením splátkového kalendára. Konanie bolo preto zo zákona prerušené (podľa § 136 a § 140a insolvenčního zákona).

4.Podľa § 1 insolvenčního zákona tento zákon upravuje: a) řešení úpadku a hrozícího úpadku dlžníka soudním řízením některým ze stanovených způsobů tak, aby došlo k uspořádání majetkových vztahů k osobám dotčeným dlžníkovým úpadkem nebo hrozícím úpadkem a k co nejvyššímu a zásadněpoměrnému uspokojení dlžníkových věřitelů, b) oddlužení dlžníka.

5.Podľa § 148 ods. 3 insolvenčného zákona jestliže dlužník společně s insolvenčním návrhem podá návrh na povolení oddlužení, spojí insolvenční soud s rozhodnutím o úpadku i rozhodnutí o způsobu řešení úpadku.

6.Podľa § 140a ods. 1 insolvenčného zákona účinky rozhodnutí o úpadku nastávají okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Rozhodnutím o úpadku se přerušují soudní a rozhodčí řízení opohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170). Není-li dále stanoveno jinak, v těchto řízeních nelze pokračovat po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku.

7.Podľa Článku 4 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (ďalej len „nariadenie“) ak v tomto nariadení nie je stanovené inak, konkurzné konania a ich účinky sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto konanie začne; tento štát sa ďalej označuje ako „štát, v ktorom sa konanie začne.“

8.Podľa Článku 15 nariadenia účinky konkurzného konania na neuzavretý súdny proces, ktorého predmetom je majetok alebo právo, ktorého bol dlžník zbavený, určuje výlučne právo členského štátu, kde takýto súdny proces prebieha.

9.Podľa Článku 16 nariadenia každé súdne rozhodnutie o začatí konkurzného konania vynesené súdom členského štátu, ktorý má právomoc podľa článku 3, sa uznáva vo všetkých ostatných členských štátoch od chvíle, keď nadobudne účinnosť v štáte, v ktorom sa konanie začne. Toto pravidlo platí aj v prípade, že z dôvodu spôsobilosti dlžníka sa konkurzné konanie proti nemu nemôže začať v iných členských štátoch.

10.Podľa Článku 17 nariadenia súdne rozhodnutie o začatí konania uvedeného v článku 3 ods. 1 má bez akýchkoľvek ďalších formálnych požiadaviek rovnaké účinky v akomkoľvek inom členskom štáte, ako podľa práva štátu, v ktorom sa konanie začne, ak toto nariadenie nestanovuje inak, a pokiaľ sa v tomto inom členskom štáte nezačne konanie uvedené v článku 3 ods. 2.

11.Podľa § 172 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“) na konkurzné konanie s cudzím prvkom sa vo vzťahu k členským štátom Európskej únie alebo zmluvným štátom Dohody o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „členský štát“) použijú ustanovenia tohto zákona, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

12.Podľa § 166 ods. 1 zákona o konkurze každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.

13.Podľa § 167e ods. 1 zákona o konkurze ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

14.Ako bolo vyššie uvedené, v danom prípade sa jedná o konanie s cudzím prvkom, keďže žalobca má sídlo v Českej republike a žalovaná sa taktiež trvalo zdržiava v ČR, hoci má adresu trvalého pobytu evidovanú na Slovensku. Na majetok žalovanej sa vedie insolvenčné konanie podľa českého insolvenčného zákona. Vzhľadom k tomu, že toto insolvenčné konanie sa začalo pred 26.06.2017 a vzhľadom k tomu, že sa jedná o konanie s medzinárodným prvkom, v zmysle § 172 zákona o konkurze sa naň vzťahuje vyššie citované nariadenie Rady č. 1346/2000. Súd preto konanie zastavil a to spoukazom na § 166e ods. 1 zákona o konkurze, nakoľko sa jedná o pohľadávku, ktorú predpokladá ustanovenie §166a ods. 1 písm. a), t.j. o pohľadávku, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi. Uvedené vyplýva aj z ustanovenia Článku 15 nariadenia, podľa ktorého účinky konkurzného konania na neuzavretý súdny proces, ktorého predmetom je majetok alebo právo, ktorého bol dlžník zbavený, určuje výlučne právo členského štátu, kde takýto súdny proces prebieha. Obdobný záver bol skonštatovaný aj v náleze Ústavného súdu SR z 02.07.2019, sp.zn. IV. ÚS 634/2018 („Insolvenčné konania sa riadia právom členského štátu, na území ktorého sa toto insolvenčné konanie začalo / lex fori concursus / . Týmto rozhodujúcim právom sa tiež riadia aj účinky insolvenčného konania. Tieto kolízne normy majú platiť pre hlavné insolvenčné konanie,

ako aj pre vedľajšie insolvenčné konania. Účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konanie, ktorého predmetom je majetok alebo právo, ktorého bol dlžník zbavený, určuje výlučne právo členského štátu, kde takéto súdne konanie prebieha / lex fori processus /. Ak súdne konanie, ktorého predmetom je majetok podliehajúci insolvenčnému konaniu, prebieha v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom sa začalo insolvenčné konanie, účinky insolvenčného konania na prebiehajúce súdne konanie sa nebudú spravovať podľa legis fori concursus, ale budú sa riadiť právnym poriadkom členského štátu, v ktorom prebieha súdne konanie / lex fori processus /. Právo členského štátu, v ktorom prebieha súdne konanie, upravuje, či sa dané konanie preruší, zastaví alebo sa v ňom pokračuje. ") Súd preto aplikoval vyššie citované ustanovenia slovenského zákona o konkurze a konanie zastavil.

15.Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Podľa § 256 ods. 2 C.s.p. ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

16. Podľa § 257 C.s.p. súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17.Súd o trovách konania rozhodol tak, že nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán konania, nakoľko ani jedna zo strán nespôsobilá zastavenie konania, súd konanie zastavil v zmysle ustanovenie osobitného zákona - zákona o konkurze - v časti týkajúcej sa oddĺženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 C.s.p.).V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.) Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie: a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. (§ 127 ods.1, 2 C.s.p.) Rozsah, v akom sa napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§364 C.s.p.) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 C.s.p.) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 C.s.p.) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 C.s.p.) Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia. (§ 368 C.s.p.) Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. (§ 369 ods. 1 C.s.p.) Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynúv takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. (§ 369 ods. 2 C.s.p.) Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. (§369 ods. 3 C.s.p.) Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane. (§ 369 ods. 4 C.s.p.)